

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr.,
negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.
Hirdetmények jutányosan számítatnak. — Nyilttéri közlemény
soroként 30 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség: V. Klapka-útea 162.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal: III. Jókai-útea 186. Telefon sz. 81.
hová az előfizetések, hirdetmények és a lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

Ahol az égbenyülő havas-óriások, a Jungfrau, a Montblanc őrzik a közszabadság erősségeit: a hegyek országából fekete csattogással szörnyű hír kél szárnyra s előre vetett árnyéka sötét felhőt ereszt az Alföld napsütötte réteire.

A rémhirre kialszik a nap fénye, a megdöbbenés borzadálya megfagyasztja a vért a lüktető erekben. Megölték a királynét! Erzsébet királynét ölték meg!

Akinek egész élete jóság, minden tette könyörület, minden gondolata szeretet és szájalom volt. Micsoda örület szállhata meg a gyilkos kezét!

Akinek élete csupa keserűség, éj-nappali minden gondolata csupa siralom, megtört lelkének minden érzése valóságos mártiriom volt.

Micsoda szörnyű gonoszság, megölni azt a testet, melyben a lélek az örökös siralomtól már úgyis halott volt!

A magyar királynét ölték meg.

A mi egyedüli földi pátrónánkat, aki a balserencse napjaiban balsamos reménységgel eny-

hitette fájó sebeinket, a szebb napok viradtától fogva pedig mélységes szeretetének kifogyhatatlan jeleivel árasztott el bennünket.

Sírhatunk! ontjuk az árvaságra jutás vigasztalhatatlan könyeit.

Lesz-e még valaha e nemzetnek olyan Nagyaszonnya, aki a mi ügyünket a maga ügyének tekintse; lesz-e még valaha olyan pátrónánk, akinek mindenható segítsége mindig diadalra juttassa a nemzet igazait!

A népmesék tudnak regélni a fekete országról, melynek királyasszonyát a szörnyű sárkány elrabolta. Mi vagyunk most a fekete ország. A mi királyasszonyunkat is elrabolta a szörnyű sárkány s nincs többé az a mesebeli királyfi, aki a bűvöletből megválthassa.

Mi vagyunk a fekete ország.

Amit gondolunk, az gyász, amit érzünk, az siralom. Sziveinkre pedig ránk borul az árnyék s tompa zokogásban felsír a lelkünk és reszket keblünkben a szív, mind valamennyiünkben, akik a fekete ország örökgyászú lakói vagyunk!

A királynét meggyilkolták.

Királynénkat, magyarhon védőasszonyát, minden magyar igaz bálványát, idegen földön Genf városában egy becsutott olasz anarchista Luccheni Lajos, 1898. évi szeptember hó 10-én délután 1 óra 40 perczkor éles törével szíven szúrta s a Felsőleges asszony, 3 óra körül meghalt.

Ezt a megrendítő, szívzaggató hirt röpitette a táviró a világ minden tájára, kelte őszintén részvétet és jogos fölháborodást, mert a gyilkos egy szentet, népeknek bálványát, nemzetek reményét, édes hazánk jóltevő angyalának szívét járta át, a ki fenkölt gondolkodásával, nemes szívének felségével szeretetet terjesztett mindenfelé, a ki senkinek nem ártott, de a népek boldogításán munkált mindenkor. Hazánk megrendült e borzasztó esemény fölött érzett fájdalomában, hogy egy aljas, vadállatias emberi szörny megölte a legártatlanabb asszonyt, a mi felséges jó királynénkat, a ki mindig őszintén szerette a magyart s a ki a nemzet szenvedéseit mindig enyhíteni segélt; idegen földön hunyt el az, a kit minden igaz magyar szívében hordott s a kinek cselekedeteit s martír szenvedését legendába szövi a magyar nép.

Nem lehet azt szavakkal mérlegelni, hogy mit vesztett hazánk. Nem jegyezi azt fel a történelem, a mi szívek mélyén, mint elrejtett tudat él, hogy az a jószágos szív, melyet a gyilkos töré átvért, Magyarország szenvedésein hogy sajgott egykor, s a legszentebb érzelmmel mint munkált hazánk javán. Mély részvét kél szívében a jószágos király iránt, a kit „a sors semmiféle csapástól sem kímél meg“, a kit ragyogó trónusán annyi próbára tett a végzet. Vajjon enyhíti e fájdalmát hű magyarjainak, népeinek, az egész országnak részvéte, mikor

az isteni Gondviselés az uralkodás nehéz gondjai között annyi családi szerencsétlenséggel sújta s végül ily borzasztó halállal ragadja el tőle azt, a ki élete örömeinek, boldogságának napja volt. Valóban nehéz a vizsgatás akkor, midőn a mi bánatunk árja is áthatja egész valónkat; azért áldást kérve a mi szeretett védőasszonyunk, megboldogult királynénkra, imádkozunk jó királyunkért, hogy a könyörület Istene őt szenvedései között megvigasztalván, erősítvén, enyhítse bánatát s szerető népének tartsa meg drága személyét erőben, egészségben.

*

Az orgyilkosság körülményeiről a következőkben számolunk be lapunk t. olvasóinak.

A merénylet.

A királyné a múlt szept. 9-én *Montreuilből* Genfbe ment és az ottani üzletekben bevásárlásokat tett. Sokan azt állítják, hogy ezen az útján is három ember kísérte, kik közül az egyik valószínűleg *Luccheni* volt. A királyné kísérete ennek az üldözésnek nem tulajdonított fontosságot, mert azt hitte, hogy kiváncsi emberek, a kik a királynét közelről akarják látni. Midőn Erzsébet királyné tegnap *Sztáray* grófnővel és kíséretével lassu léptekkel haladt a kikötőhely felé, egyszerre egészen közelébe tolatkodott egy fiatal ember, a ki az útjában állottak öklével szétválasztotta és oly vadul viselkedett, hogy a királyné környezete valóságos megrémült. A királyné kísérői még föl sem tudtak ocsudni ijetséükből, midőn a fiatal ember vad elszántsággal a királynéhoz lépett és öklére szorított kézzel — legalább így látszott — erős ütést mért jobb mellére.

Az ütés oly hatalmas volt, hogy a királyné menten összerokkadt, de egy-két másodperc múlva fölegyenesedett és *Sztáray* grófné karjára támaszkodva folytatta útját. Ezenközben a merénylő elmenekült és az utána iramodó emberek csak később tudták elfogni.

Senki sem vette észre, hogy a merénylőnek gyilkos eszköz volt a kezében és innen van, hogy senkinek sem volt ellenvetése, a mikor a királyné a merénylet után folytatni akarta útját. Így jutott el a felséges asszony a hajóhoz és még ott is volt annyi ereje,

hogy nagy fájdalom mellett is föl tudott menni a hajó földézetére.

A gyilkos csapása után *Sztáray* grófnő azt kérdezte a királynétől:

— Visszatérjünk e, felség, a hotelbe?

— Nem, válaszolt a királyné, csak mellette ültöt, valószínűleg az órát akarta ellopni.

Egyetlen szóval sem panaszkodott fájdalomról és mindenki azt hitte, hogy a merényletnek nem lesznek következményei. Maga a királyné intett a hajó kapitányának, hogy a hajót indítsa el. A kapitány engedelmeskedett a parancsra, a hajó elindult és a tónak majdnem közepéig jutott el. Egyszerre nagy aggodalom fogta el a királyné környezetét, a mely látta, hogy a felséges asszony arca egyre sápadtabb lett, de még mielőtt valamivel enyhíteni tudták volna fájdalmát, a királyné egyszerre összerokkadt és ájulásba esett, a melyből nem ébredt föl többé, csak egy-két perczre tért magához. Révedező szemmel nézte kíséretét és alig hallhatóan és csak a hozzá legközelebb állóknak érthetően mondta ezeket a szavakat:

— Mi történt? Mit csináltak velem?

A hajó kapitánya nyomban lesietett a kapitányi hidról, fölkapta a királynét és levitte kabinjába. Itt ágyba fektették, a kapitány kivette zekéjét és mindenekelőtt fölvágta a királyné fölöttét. Ebben a pillanatban vér csordult ki a királyné melléből.

Most már nyilvánvaló volt, hogy a királyné ellen gyilkos merényletet követtek el. Eddig azt hitték, hogy a merénylő csak ökölesapást mért a királynéra, de a kiömlő vér azt mutatta, hogy a merénylő gyilkos eszközzel megszurta a felséges asszonyt.

A hajókapitány egy pillanattal tévőzött, azután hirtelen elhatározással ellengőzt adott és visszavezette hajóját a genfi parthoz. Mihelyt a hajó kikötött, a kapitány néhány utazó segítségével hordozható ágyat hevenyészett, a melyre a királynét ráfektették és így szállították el a *Beau-Rivage*-szállóra. Ott mindenekelőtt élesztő kísérleteket tettek, sőt két orvos, a ki nyomban a királyné megérkezése után a szállóban termett, mesterséges lélegzést kísérlet meg, de minden igyekezetük hasztalan volt.

A mikor a királyné környezete látta, hogy a merényletnek föltétlenül halálos vége lesz, gyorsan papért küldöttek, a ki azonban már csak megáldani tudta a felséges asszonyt; a vallás utolsó vizsgatásában már nem tudta őt részesíteni.

*

A KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA.

Visszaemlékezések.

Hogy Kecskemét város mily szeretettel és hűséggel övezte mindenkor a felségek személyét, az 1857-iki látogatás alkalmával is bebizonyult. Mert midőn magánúton hírül vette a város tanácsa a császári párnak Kecskeméten történt keresztülutazását, e tárgyban az 1857. évi február 29-iki egyetemes tanácsi jegyzőköny. 103. sz. a. bejegyzés szerint így határoz:

„Kecskemét város azon ritka szerencsében részesülend, miszerint Császár és Császárné ő felségeik magyarhoni körútjukban magas látogatásukkal szerencsétlenné; benső örömtől áthatva, jobbágyi legalázatosabb hódolata nyilvánítását földi jelekben is siet tanusítani, mely a tiszta hűség és szinte belső ragaszkodásnak élénken visszatükröződő jelét viselje, ennél fogva elhatároztatik, hogy ő cs. kir. felségeik fogadtatásához a város főbb helyei, — hol a császári pár megjelenend — lehető legfényesebben diszítessenek s maga a nép eredeti ünneplésére magyar viseletben leendő megjelenésre szólíttassék föl. Minthogy pedig az intézkedés és a teendők fölötti tanácskozmány mélyebb megfontolást és körültekintést venne igénybe, biztomány

neveztetik ki azon terv kidolgozására, melynek fonálán a diszítések és a fogadtatás módja eszközözendő lesz.“

A márczius 23-iki tanácsülés határozata szerint a fogadtatás és diszítés módzatai is megállapítottak, mely szerint:

1. a fogadtatás a határon kezdődik, hol tölgygalyak és zászlókkal diszített diadal-
kapuk állíttatnak föl s a Felsőleges érkezését 12 tarackzólvás jelzi.

2. az indóháznál a hintók és kocsiak úgy állítandók föl, hogy a közlekedést mi se akadályozza.

3. A város részére két díszes hintó szerzendő be.

4. A vasúttól befelé, a temető, valamint annak áttelni oldala zöldgalyakkal eltakar-
tassék s lehetőleg földiszíttessék.

5. A fesztület-állvány a kijövetel közelében virágkoszorúkkal s szalagokkal fölle-
sítessék.

6. A szinte ott közelben szárazmalom a tulajdonos által zöldgalyakkal egészen elfe-
desék és földiszíttessék, a melyre a község által egy-két nagyobb zászló is fog alkal-
maztatni.

7. A kapuban egy díszes diadalív ké-
szítendő s alkalmi föliratokkal ellátandó.

8. A Körösi-útczai lakosok utasítandók, hogy házaikat betisztogassák, földiszítsék és zászlókkal ellássák.

9. A Körösi-útczában levő szárazmalom a tulajdonos által zöldgalyakkal elfedessék és lehetőleg felékesíttessék.

10. Az izraeliták fölhívandók: hogyha községileg akarnak ez alkalommal diszítm-
nyekkel föllépni, magukat a községi választ-
mánynyal érintkezésbe tegyék, hogy kiállí-
tásuk a többivel összhangzásba hozassék, különös figyelemmel arra, hogy a templomok mellett, különben is szűk útca még inkább el ne szoríttassék.

11. Az egész Körösi-útca zöldfüvel be-
hintendő.

12. A r. kath. nagytemplom környéke téglával kirakandó.

13. Az egyházak templomai és iskolái földiszíllandók.

14. A róm. kath. nagytemplom tornya keresztje mellé két legnagyobb féle zászló, a birodalmi és a magyar nemzeti fog illesztetni. Elöl a rostélyzaton 4 nagy zászló fog len-
geni, a templom homlokzata az egyház által földiszíllendő lesz.

15. A Mazanecz-féle ház szegletétől a becsavarodásnál s a megyeház-felé vivő ezen útcaresz házai akkorára szintén betisztog-
tatva s minden e vonalba eső orosz kerítések a tulajdonosok által helyreállítva, szükség-
szerűleg elfedezve és lehetőleg diszítve le-
gyenek.

Sztáray grófné udvarhölgy következőleg mondta el a gyilkosság lefolyását:

Mult pénteken délelben érkezünk Genfbe és a Hotel *Beauvillage*-ban fogadtunk szállást. A királyné, miként az előző években, most is megakarta nezni Genfét és gyalogsétát tett a tó partján s ott Rothschild Adolf báró parkját és villáját kereste. A következő napon, szombaton, Territeten keresztül Cauxba akartunk visszatérni. A királyné, a ki nagyon szeret hajón utazni, gőzhajón akart Territetbe menni, a kíséret férfi tagjai pedig vasuton mentek oda.

Két órákor kellett volna a gőzösnek indulnia. A királyné nagyon jókedvű volt s folytonosan tréfálódzott. Egyre azt hajtogatta, hogy nagyon jól van. Félkettő tájban elindultunk a szállóból és a kikötőhöz mentünk. Alig tettünk néhány lépést, egyszerre megpillantottunk egy embert, a ki gyors léptekkel felénk tartott, aztán a királynéhez közeledett, miközben megbotlott egy fában, mely utjában állott. Egy-két másodperc múlva a királyné mellett termett, majd a királyné háta mögött villámgyors mozdulatot tett a kezével és elrohant. A királyné az ütésre, melyet az idegen embertől kapott, hátra fordult, — de már a következő pillanatban összerogyott. Karommal fogtam föl a királynét s azt kérdeztem tőle:

— Felsőleges asszonyom, nincsen egészen jól?

— Nem tudom, felelte a királyné.
— Felsőleged bizonyosan nagyon megijedt s jó volna, ha karomat elfogadná.

— Köszönöm, nincs rá szükségem, volt a királyné válasza.

Én mégis megpróbáltam a felsőleges asszonyt támogatni, s így jutottunk el a hajó födélzetére.

— Ugy-e, nagyon sápadt vagyok? — kérdezte ott a királyné.

— Igen, felsőleges asszonyom, a nagy izgatótságtól.

E szavaknál a királyné összeesett, s elvesztette eszméletét. Én azt hittem, hogy rosszul léte el fog múlni és egyáltalában nem gondoltam arra, hogy a felsőleges asszony ellen merényletet követtek el. Az egész eset oly villámgyorsan folyt le, hogy valóban nem is tudtuk, mit gondoljunk róla. A merénylőnél nem láttam fegyvert s azt hittem, hogy csak a kezével ütötte meg a királynét. Mikor a királyné ruháját kioldottuk, hogy lélegzését megkönnyítsük, vérnek nyomát sem

láttuk. A királyné magához tért, s ezt kérdezte tőlünk:

— Ugyan mi történt velem?

Ez volt az utolsó szava, aztán hátrahanyatlott, areza elsápadt, lélegzése egyre nehezebb lett és végre hörgésbe ment át. E közben a hajó elindult, de én arra kértem a kapitányt, hogy forduljon vissza. A kapitány teljesítette kérésemet és visszatértünk a kikötőbe, honnan az eszméletlen királynét visszavitték a szállóba, a hol néhány perc múlva meghalt. A felsőleges asszony mindvégig nem tudta meg, hogy gyilkos merényletnek lett áldozata. A királyné kevés vért vesztett.

*

A merénylet Károly braunschweigi herceg emlékszára közelében, a Beau-Rivage fogadó és a Quai Montblanc-on levő hajóállomás között történt. A merénylő, aki egy ősz szakállú férfi kíséretében szembejött a királynéval, hirtelen rávetette magát ő felsőlegesére és erős csapást mért rája. Ő felsőleges kíséretének egy hölgy tagja és néhány utas segítségével talpra állt és a hajóra ment. Eközben a merénylőt letartoztatták.

A törvényszéki orvosi vizsgálat kiderítette, hogy a gyilkos háromléllyű hegyes fűrészesrelével szúrta le ő felsőlegét. Tettének elkövetése után futásnak eredt, a Rue des Alpesen keresztül a nagy Place des Alpesre akart menekülni, ahol elrejtőzködhetett volna. De többen, akik látták a merényletet, megragadták őt és átadták Siaux Albert hajósoknak és Kaiser esendőnek, akik, a legközelebbi rendőri őrszobába vitték. *A gyilkos nem ellenkezett, sőt utközben dalolt és többek közt így szól:*

— Azt hiszem, jól találtam. Alkalmasint halálos volt a döfés.

*

Az a fiatal ember, a ki a királyné gyilkosságát elfogta: Chammartin, 25 éves genfi elektrotechnikus. Egy genfi lap tudósítója előtt így mondta el az elfogatás részleteit:

— Mint rendszeren szombaton is sétálni mentem a tó partjára. Nagy volt a hőség és így kevesen jártak az uton. Egyszerre láttam, hogy egy munkásruhába öltözött, középtermetű férfi feltűnő gyorsasággal átmege a tulsó járdára, a hol a királyné és kíséretének állt.

— Miért tűnt fel önnek az a férfi? — kérde a lap tudósítója Chammartintól.

— Rendkívül izgatottnak látszott.

— Hátról támadta meg a merénylő a királynét?

— Nem. A merénylő szemben volt a királynéval és kétszer (!) szurt a mellébe. A királyné egy percze megtántorodott, de aztán később összeszedte magát.

— Láttá, hogy milyen fegyver volt a merénylőnél?

— Nem láttam semmit. Első perczen azt hittem, hogy csak az öklével ütött, menekülésekor azonban észrevettem, hogy valamit eldob magától.

— Mi volt az?

— Én egy szivarnak tartottam.

— A tóba dobta?

— Dehogy, hisz a tó ahhoz sokkal messzebb volt.

— Miért futott ön utána?

— Mert inzultált egy nőt és elmenekült.

— Könnyen ment az elfogatás?

— Nem. A gazember egy perczig sem ellenkezett. Mikor már szorosan fogtam, két kocsis is hozzánk futott, később pedig egy rendőr jött, a ki átvette őt tőlünk.

— Mit gondol, voltak a merénylőnek társai?

— Láttam, hogy valaki abban a perczen, mikor a merénylő futni kezdett, felugrott egy padról, a melyen ült, és szintén menekült.

Ez az előadás is megerősíti tehát azt a feltevést, hogy a gyilkosnak legalább egy bűntársa volt.

*

A gyilkos szerszám, a melylyel a merénylő a királyné életét kioldotta, vagy egy háromszögű vas- vagy acéltdarab volt. A negyedik bordánál hatott be a testbe olyan erővel, hogy ez a bordacsont eltört. A seb szélei két és fél milliméternyire terjednek. A gyilkos szerszám a negyedik borda irányában haladva, átszurta a tüdőt és a szív burkát és eljutott a baloldali szivkamarához, ezt is átszurta. A tör átszurta a szívet felülről lefelé és az alsó kamaránál szabadult ki a szívből. A seb hossza az alsó kamaráig ér. A halál abban a pillanatban állott be, a mikor a vér a szív balkamráját elöntötte.

Az eszköz, melyet a merénylő használt, felette éles volt s így a vér csak lassan folydogált a szív kamarába. Ez csak ugy értethető, hogy bár a merénylő átszurta a királyné szívet, a nagyszasszony meg ezután is élt, igaz, hogy csak kis ideig. Mert mindaddig, míg a szívburokba nem gyűlt össze annyi vér, hogy szívszélhűdés állott be, élnie kellett.

*

16. A második fordulaton túl a Sétatér árkan levő hid felékesítendő.

17. A megyeház legfényesebben felékesítendő, a kapualja tapetirozott legyen, a magas vendégek által elfoglalandó három szoba újonnan festetni és e czéleből szobafestő Pest-ről hozatni rendeltetik.

18. Ugyanezen három szoba tapetiroztatik.

19. Minden főbb úteza, valamint a vasúttól befelé a városalja zászlókkal ellátandók, figyelemmel arra, hogy a város széli ezen oldal árka zöldgalyakkal szinte el-takarandók.

20. A községi leányneveldei leánykák egyforma ruházatba, magyaros izléssel öltözködve álljanak ki, a mely intézkedésre a nevelőnő felhívandó leszen.

21. Gazda-lánykák — a csinosabbak közül — magyar szabatu öltözékekben, valamint a jelesebb menyecskek közül szinte nemzeties öltözékekben számosan jelenjenek meg.

22. A nemesség külön fog képviseltetni.

23. A lovasság kiállítására, kik szinte lehetőleg egyformán magyarosan legyenek öltözködve — intézkedés teendő.

24. A tanuló ifjúság tanárok és tanítók vezetése alatt a megszabandó helyen legyen.

25. A czéhek zászlóik alatt jelenjenek meg.

26. A taraczkok a Sétatéren föllálatandók és a diszlövések ott történnek.

27. Új magyar zene több helyen fog hangozni.

28. Kedveskedésképpen császárné ő felsége előtt egy pár igen diszesen felöltözött menyecske fog tisztelkedni, bemutatandó jeles gyümölcsöket, különösen jól kitarított szőlő-nemeket, magyar sütésű kenyeret és kalácsot

29. A zöldkút állványa leszedetvén, a használhatlan kút beboltoztatni rendeltetik, e helyen azonban egy-két boroshordó tétetik le, mely galyakkal díszítve állványul szolgál, a császári vendégek távozásával a bor a nép élvezetére bocsáttatván.

30. Az 1857. évi 154. sz. a. határozattal a felsőlegének Jakobei hírneves festő által élet-nagyságban festendő arcképeik megrendeltettek.

31. A megyeház átellenében a kegyes-rendiek iskolája előtt úrihölgyek elhelyezésére állvány emeltetett. (1857. 217.)

Végre elkövetkezett a nagy nap — 1857. május 24-ike, — melyen Kecskemét város kö-zönsége örömmámorban úszva üdvözölhette a felsőlegéket — s melyről az egykori tanácsí jegyzőkönyvben a következő följegyzések olvashatók:

(1857. 228. sz.) Ő Császári Királyi Apostoli felsőlegéik által 1857. évi május 14-ről ugyan e hó 24-én elnapolt Kecskeméten történt legmagasabb megjelenésük alkalma a város lakosságát, több megelőzött napokon

által feszült és kedves érzelmeiktől kísért várakozásban ringatá. A nagy s örökbecsű nap földérültével, már korán hajnalban népek ezrei tolonganak, az ünnepi fényben díszlett útezak főbb pontjaira. A város azon úteza vonalainak földiszítését s Felsőleges Császári Pár által e foglalt megyeházi szobák fényes rendezését — miután mindezek a f. évi márczius 23-án hozott Tanácsí ülés határozamánya szerint pontos kivitel által hozattak létre, — részletekben felsorolni, illetőleg ismételni felesleges; s jelen jegyzőkönyv csupán csak a magas bevonulás kitünőbb jeleneteit veszi fel, hogy a magas császári látogatását hü emlékezetben az utókornak megörizze.

A vasúti indóháztól kezdve a Kőrösi-útczán végig, jobb és balra ünnepies öltözetben, mindkét nembeli népség foglalvány helyett, az indóház — a Kőrösi-kapuban felállított diadalív — közelében a városi Elöljáróság, Polgármester Hajagos Illés úr vezetése alatt fogadá ő császári királyi felsőlegéiket, a kik tizenegy óra körül négyesfogatú díszhintóban, jobbról a Császárné ő Felsőlege, balról a Császár foglalva helyet, lassú menettel, számtalan nép egybeseregése s kitörő „Éljen!” riadások között jövének, s a diadalív előtt, melynek indóház felőli homlokzatát e szavak:

„Felsőleges Császári Pár! Hódolva üdvözöl Kecskemét! — zöld-koszorúba foglalva ragyogának: a disz-

A királynő gyilkosát Luccheni Luiginek hívják, pármái olasz illetőségű, a ki 1873. ápr. 21 én Párisban született.

Luccheni a kihallgatásnál, a melyet Aubert rendőrbiztos ejtett meg, azt vallotta, hogy május óta Lausanában dolgozott és azért jött Genfbe, mert azt hitte, hogy itt találja az orleansi herceget. Minthogy azonban a herceg már elutazott Genfből, Luccheni, a ki haszonnal várta a herceg visszatérését, Evierbe ment, a hol azonban szintén nem találkozható a herceggel. Erre Luccheni visszatért Genfbe és a lapokból értesülve arról, hogy Erzsébet királyné itt van, mindenütt nyomombudetta a királynét, a kit egy alkalommal Budapesten látott. Luccheni péntek déli óta tartotta szemmel a királynét, de nem talált kedvező alkalmat a merénylet elkövetésére.

Végre azonban kora hajnalban lesbe állott a Beautivage-fogadó közelében. Röviddel fél egy után észrevette, hogy a királyné komornyikja a fogadóból eltávozik és a Quai Mont Blanc-on levő hajóállomásra megy. Ebből Luccheni azt következtette, hogy ő Felsőge kirándulást tesz a tavon és ekkor a Hotel de la Paix-vel szemben állott lesbe, a parton végig vonuló faszor tizenkettedik fűja mögött és a fűrészeselőt, a melylyel a merényletet elkövette, kabátja ujjában tartotta eldugva. Néhány pillanat múlva arra jött a királyné, udvarhölgye kíséretében. A többi ismeretes.

A szomorú hírek, a rémületes események csakhamar eljutottak Bécsbe, el a jó királyasszony hű népeihez, s mindenütt a legnagyobb felháborodást idézték elő.

Ó felsége a királyt gróf Paar főhad-segéd értesítette kiméletesen a szomorú eseményről, a mely leírhatatlan hatást tett az uralkodóra.

A király megrázkodott, fejéhez, majd szívéhez kapott, azután úgy látszott, mintha egy-két lépést akarna tenni, de egyszerre elhagyta ereje és le kellett ülnie. Azután 1—2 perczig tompán nézett a levegőbe s végül mélyen felsóhajta így szóló:

— Tehát ettől a csapástól sem kimélt meg a végzet! Ez volt a legborzasztóbb, a mivel sajthatott!

Majd így szól:

Igazán megfoghatatlan, hogyan gyilkolhatták meg azt a nőt, aki világeletemben senkit sem bántott és mindig csak jót tett.

menet megállapodván, Polgármester úr a felséges császári párt a község nevében hazafias szellem s alattvalói hűség és szeretettől áthatott beszédben üdvözölte; melyre ő császári királyi apostoli felsége Kecskemét lakosságát tiszta kiejtésű magyar nyelven legmagasabb kegyelméről biztosította.

Már e megható, dicső jelenetet megelőzőleg a cs. kir. helytartósági alelnök B. August Antal úr ő nagyméltósága — ki néhány perczel előbb érkezett, — a kecskeméti előjáróságot és általa az egész lakosságot ő csász. kir. Felsőge személyes útatisztása folytán értesíté, miszerint Kecskemét város, legmagasabb kegyelméből szabad királyi városrá emeltetett.

A díszmenet, a mindinkább hullámzó népsokaságtól nagy tömörségben körül fogva, meg nem szűnő éljen-kiáltások között egyenest a főtemplomhoz irányoztatott, hol császári felségeik kegyes ájtatosságukat végezve, a közörműtől áthatott népsokaságtól folytonos éljenzések között kísértetve, a megyei-lakhoz kecsiztak. Ő császári királyi felségeik hét órai itt mulatásuk alatt Ő császári Felsőge a cs. kir. megyei hivatalok, a megyei főpapi és más lelkészek személyzetét, a megyei nemességét, a tanácsai kart legkegyelmesebben fogadván, a város polgármesterét, mint a kecskeméti nép képviselőjét, Kecskemét város iránti legmagasabb kegyelméről ismételve

A királyné életrajza.

Erzsébet Amália Eugénia, Ausztria császárnéja és magyar királyné, szül. Possehofenben, Bajorországban 1837. decz. 24. Miksa bajor herceg és Ludovika hercegné második leánya volt.

Gyermekkorát szülei körében töltötte, távol az udvar zajától, a szabad természet ölen, mely iránt minden pompa és ragyogás közt megőrizte ragaszkodását.

Aztán jött a tavasz és újra a tél és jött még néhány tavasz és tél és egy ábrándos szemű gyermekleány szaladgált a bajor hercegi kertben. Ha a pillangók üzésében kifáradt, leült egy padra és beszívta a természet százféle illatát, figyelte a madarakat és a liliomokat. A madarak és liliomok csak Erzsébetnek szolgáltatták, bár a keresetségen hosszabb nevet kapott: Erzsébet Amália Eugénia.

Öt év óta volt I. Ferenc József az osztrákmagyar monarchia ura, amikor 1853-ban elhatározta, hogy megnősül. A diplomáciai tárgyalások eredményeképp Miksa bajor hercegnék, a Wittelsbach-Birkenfeld család fejének legidősebb leányát kellett volna elvennie, akiből később Wallersee bárónő lett. Ferenc József el is utazott a bajor herceg udvarába, de itt megismerkedett azzal is, akiről a diplomáciai jegyzékváltás nem tett említést, Erzsébet hercegnéasszonyt.

Az alig tizenhatéves, vidám leánya szépsége, üdősége annyira megragadta a fiatal uralkodó szívét, hogy felede minden előzetes megegyezést — akárcsak a mesebeli király — Erzsébet hercegnéasszonyt jegyezte el. Az ünnepélyes kézfogó Ischlen 1853. augusztus 18-ikán tartották meg rendkívüli pompával és fényvel, az esküvő pedig 1854. április 24-ikén a bécsi Szent Agoston-templomban ment végbe.

Az ifjú császárné első megjelenésével meghódította népét. Nemes, karu termete, megnyerő lénye, mindenekelőtt szívósága miatt, kezdetlő fogva bálványozták. A házasság örömei amnesztiát adott a császár számos politikai eliteltnek, akkortájtban szűnt meg Magyarországon is az ostromállapot.

A házasságból 4 gyermek származott: Zsófia, Gizella, Rudolf és Mária Valéria. Magyarországon először 1857. járt a császárné, midőn férje kíséretében beutazta hazánk nagy részét.

biztosítván, legmagasabb elismerését fejezte ki, a nép hódolati örömyilatkozatai felett. Ugyanezen alkalommal osztott ki több ezer példányban a Marikovsky Gábor által irt pályadíjat nyert dícs-óda is.

És miután ő csász. kir. felsége a kiállított katonaság fölött szemlélet tartott s a megyei banderialis s a kecskeméti 600 főből állott lovasságot maga személye előtt elléptette volna, megtekinté a cs. kir. megye törvényszéki s megyehatósági hivatal helyiségeket s a közeleső cs. kir. csendőr-laktanyát, úgy szintén a szomszédos kegyesrendi gimnázialis iskolákat legkegyelmesebben szemlélni s az egybesereglett folyamodók kérvényeit átvenni méltóztatott volna, — a felséges császári pár, magyarhoni körüjtát tovább folytatandó, hasonló rendben és örömyilvánítások kíséretében vonultak ki a városból, hagyván a kecskeméti népnek leereszkedő magatartásuk által örökbeesű, drága emlékeket: az összes népség pedig a diadalnyek városfelőli homlokzatán felirt sorokban kifejezett óhaját, mely e képpen hangzott:

„Szerencse szárnyai gyengéden hordozzanak

E hű nép körében!, százaszoros visszhangban nyilvánítottatván, a császárilag díszített gőzös — a császári vendégekkel s a magas kísérettel Szeged felé folytatá útját.*

Megjelenését egy jobb kor hajnala gyánant üdvözölték. Ez utazást azonban szomorú ok szakította félbe: legidősebb gyermekének, a két éves Zsófia főhercegnének halála. Egyszerűségével az udvar feszeinek békői közt nem érezte jól magát, egészsége is megrendült, úgy, hogy huzamosabb időig Maderia szigetén kellett tartózkodnia gyógyulás végett 1860—61.

Nem annyira a politika, mint jó szive vonta őt az ezen időben alkotmányától megfosztott, a dinasztia ellenességének tartott magyar nemzet felé. Eötvös József ajánlatára Falk Miksától megtanult magyarul, megszerette történetünket, irodalmunkat 1865 óta feléje tekintettek a hazafiak, mint a király és nemzet közti egyezés legtréjöttének legősintébb pártolója felé.

Ha Olaszországban rosszul mennek a császár dolgai, mondá Andrássynak 1866 febr. 23., az nekem nagyon fáj, de ha Magyarországon mennek dolgai rosszul, az engem megöl. Jóakarata Magyarországot iránt még fokozódott, midőn 1866 nyarán, a porosz háború idején, gyermekeivel együtt Budapesten vonult meg (Zugligetben, a Kochmeister villában).

Midőn férje oldalán 1867. jún. 8. magyar királynének koronázták, fensége és baja annyira lelkesítette a nemzetet, mint egykor Mária Teréziáé. Budán szülte utolsó gyermekét, Mária Valéria főhercegnőt (1868. ápr. 22.) és güdöllői tartózkodása, ahol gyermekeivel együtt a nép között él, mint az egész vidék jótékony géniusza, egyre fokozta azt a hódoló tiszteletet, melyet Magyarország iránta érzett.

Gyermekei nevelése mellett ott a vadászattal s lovaglás sportját is gyakorolta.

Az egész nemzetet meghatotta, midőn elment imádkozni Deák Ferenc ravatalához.

Szőrnyű csapást mért reá a sors egyetlen fiának, Rudolf trónörökösnek halála által. (1889. jan. 30.) Akkor még ő vigasztalta férjét, de a fájdalom aláasta egészségét.

Azóta leginkább utazások által igyekezett megnyugtanni mélyen sebzett lelkét. Korábban fia emlékre gyönyörű palotát építtetett, az „Achilleion”, mert a görög herost is ifjúkorában ragadta el a végzet anyjától.

1883. novemberben ismét megjelent Güdöllön és a fővárosban, és több jótékonyági és nevelőintézetet tüntetett ki látogatásával. 1894. jan. Madeirát kereste fel 20 évi távollét után, márcz. havában pedig a Cap St. Martinon töltött néhány hetet.

Utóljára a nemzet örömyünnepe üdvözölhetjük körünkben. A magyar nemzet jubiláris ünnepségeiből ő is kivette a maga részét. Együtt ünnepelt a nemzettel. Rajongó lelkesedés és határtalan örömy szállta meg a magyarok szívét, mikor megtudták, hogy a királyné jelen lesz a millennárius kiállítás megnyitása ünnepségénél. El is jött; s ott a férje oldalán fogadta az egész magyar nemzet őszinte hódolatát. Sajnos, hogy csak rövid ideig időzött körünkben. De ha távol is volt Magyarországtól, a magyar nemzetről nem felekezett meg soha. Mikor Buda várában a német császár ajakáról elhangzottak a lelkes szavak, a királyné táviratban fejezte ki köszönését a császárnak.

Az utóbbi hónapokban szívbajt konstalták nála az orvosok, s azt tanácsolták neki, hogy Neuheim fürdőben keressen enyhülést. Mily szívzorongatva vártuk a híreket, melyek a fürdőből szárnya keltek. Mily örömytel fogadtuk az értesítéseket, hogy a királyné jól érzi magát, visszanyerte friss üdőségét. Napokint nagy sétákat csinált udvarhölgye kíséretében. Gyógyulva hagyta el a fürdőt s rövid utra kelt, hogy meggyugtattott idegzetét még jobban megerősítse, idegenben, távol övétől, távol a hazájától érte utól a gyilkoló tör.

Apróságok.

Tíz-tizenkét évvel ezelőtt nem volt délcegebb amazon az egész monarchiában, mint a magyar királyné. Olyan merész és kitartó lovas, mint ő volt, férfiak közt is keveset lehet találni. Akkoriban a Bécs és Budapest környékén rendezett parforce-vadászatokon is részt vett. Alig százkiló pítymallatkor vagy

kész alkonyon akárhányszor tette meg lóhátton az útát Budáról Gödöllőre vagy vissza egy szál lovas kíséretében. Később azonban egészségi okokból fel kellett a lovaglással hagynia és vadász-állományát, kivéve néhány kedvező-paripáját, felosztatta. De míg a vadászatban még kedve telt, mindenkor elismerték a királyasszonyról, hogy csodálatos biztonsággal kezeli a fegyvert. Kitűnően értett a czéllövéshez is.

Néhány esztendővel ezelőtt még Európa összes illusztrált újságai közölték azt a családi képet, a melyen Erzsébet királyné Gizella főhercegnővel s ennek legidősebb leányával volt levéve. A magyarok királyasszonya ezen a képen még egy bájos fiatal asszonynak látszott s a külföldi illusztrált újságok is azt nyomatták a kép alá: „Európa legszebb nagyanyja.”

De akkor még nem sorvasztották öreggét a mondhatatlanul nagy csapások.

A hetvenes évek vége felé a királyi család a szokottnál is hosszabban időzött Gödöllőn s gondos körültekintéssel kezdtek meg Valéria királyi kisasszony komolyabb nevelését s oktatását. A magyar királynak magyar földön született leánykaja magyar nyelven ismerkedett meg a tudományokkal s mindazzal a széppel és jóval, melyeknek mindenkor valódi kincsesháza volt fogékony, nemes lelke.

Nevelőnője Korniss grófné volt, ez a fekölt lelkű erdélyi magyar hölgy, míg oktatása teljesen Rónay Jácint püspökre, a kiváló magyar tudósra volt bízva, kit annak idején Rudolf trónörökös mellé a minisztertanács ajánlott a magyar történelem tanárául. Különbösen a kis királykisasszony, vagy mint felséges szülői nevezték: „kedves magyar leányunk” egész udvartartása magyar volt.

A királyné kívánságára az egyes tárgyakat is magyarul tanulta Valéria főhercegnő.

— Leányommal naponként magyarul imádkoztunk. Azt akarom, hogy vallásos, de ne vakbuzgó legyen. A vallás vigaszára az élet folyamán mindnyájunknak nagy szüksége van! Ez volt királynénk utasítása — Rónaynak.

A királyi család gödöllői otthonában mellőzte a feszes etikettet, a formalitásokat s gyakran volt hivatalos ebédre a szolgabíró s Beniczky Ferenc, az akkori jószágigazgató.

Az ilyen polgári, bizalmas ebédekről kedves kis anekdota forog közságban. Ráday Pál gróf Gödöllőnek a hatvanasévekben szolgabírája, 1873. november havában hivatalos volt ő felségeikhez ebédre. Az egyik szárnysegéd folyton kinálgatta Rádayt borral, úgy, hogy a király is észrevette:

— Igylek, gróf úr! Hisz egy pohár bor a hazáért meg nem ár!

Ráday meglepetve nyult pobarához:

— Felsőleges uram, engedje meg, hogy a költő szavait tovább fűzhessem: a legelső magyar ember a király! Éljen a király!

S már üríteni akarták a poharat, midőn a királyné szót közbe mosolygva:

— Hadd folytassam én is: Addig éljen, míg a honnak él!

Mily barátságos lelkületű volt a királyné, arról az alábbi kis epizód is tanúságot tesz. Gödöllőn egy sejouron királyné felolvasónője Ferenczy Ida, a ki egy napi szabadságot kapott, mert a királyné látogatáson volt Károlyi grófnőnél, a ki Hieronnyai akkori miniszter nejét is meghívta. Ugyanazon a napon Andrassy Katinka grófnő is megjelent. A három hölgy jövedelven érkezett. Hat óra felé Hieronnyiné haza indult, míg Andrassy grófnő megvárta a királyné visszatértét. Néhány napra rá a királyné meglátogatott egy budapesti jótékony intézetet s a mikor a hölgyek közül Hieronnyinét is bemutaták neki, mosolygva kezét nyújtott neki és így szólt:

— Igazán örülök, hogy önt itt találom. Hallottam, hogy Idánál volt a napokban s őszintén sajnálom, hogy ön, a mikor visszatértem, már nem volt ott.

A temetés.

A nemzet drága halottját, felséges asszonynak f. hó 14-én Genfben az Úrnak felkent szolgái beszentelvé, lezárták koporsójába, s jókor reggel az udvari kíséret, a genfiék és a Genfbe tödült idegeneknek ösztire részvételével kikisérték a pályaudvarba, a honnan elindult utolsó útjára Bécsbe, hogy ott szerettei között örök pihenésre térjen.

A királyné holttestét az egész úton hódolat fogadta, a nép mindenütt térdelve imádkozott a vonat elhaladásakor a vágányok mentén és mindenütt megkondukt a templom harangja. Így ért a szomorú fekete vonat 15-én este 10 órakor Bécsbe, a hol fogadására egybegyűltek: az első főudvarmester, a szolgálattevő két palotahölgy, a helyőrség tisztjei és katonai tisztviselői, az udvari papság, a hazaszállítás végett szükséges udvari kíséret és egy katonai díszszázad zene nélkül. Majd a menet szertartásos rendben megindult a várpalotába, a hol két napon át fektűt a királyné a ravatalon, melyhez a közönség áhítoatos kegyelettel és fájdalomteljes szívvel zarándokolt.

Szombaton, szeptember 17-én délután történik az ünnepélyes temetés, melyen Európa összes hatalmasságai részben személyesen, részben képviselőileg résztvesznek. Magyarország részvéte ez alkalommal is imponzás, mert a miniszteriumok és főbb hatóságok közül az összes törvényhatóságok képviseltek magukat.

A királyné öröknyugvó helye a kapuczinusok temploma alatti sírboltban lesz.

A borzasztó szerencsétlenség fölötti kábultság oszlik, de csak azért, hogy vesztéséünk nagy súlyát még jobban érezzük.

Enyhület helyett fájó érzés kél szívünkben, hogy elvesztettük szeretett királynénkat, akit szenthez illő áhítattal zárt szívébe minden magyar.

Elvesztettük védőangyalunkat, a ki a sorscsapásai alatt szenvedő nemzet sebeire gyógyító balszamirt hozott, a kinek legnagyobb része volt abban, hogy a nemzetre a szomorú napok után ismét derű és boldogság sugárzott fel.

Gyilkos kéz fosztott meg bennünket... de nem vesztettük el egészen, mert emléke összeforr szívünkkel s el nem muló hálánkkal örökké él; s a mint életében szerette hű magyarjait, úgy a földöntúli életben is, az Istenség számlójánál bizonyára védő angyalként óvja nemzetünket.

Keckemét város gyászja.

Villámgyorsan vitte el a táviró a világ minden taja felé a szomorú hirt, hogy Magyarország nagyasszonya gyilkos merényletnek áldozata lett.

Keckemétre az első homályos hir esti 7 órakor érkezett, de bár a legnagyobb megdöbbenést keltette s az izgatottság fokról fokra emelkedett, a borzasztó hir valóságában kételkedett mindenki.

Hogyan? Hiszen a fejedelemsasszony, a magyarok jószágos királynéja senkinek sem vétett, fia halála óta teljes visszavonultságban él, beteges asszony is, többet szenvedett mindenkinél. Micsoda pokoli szörnyeteg lehet az, a ki éppen az ő véreire szomjazik. Lehe tetlen, — agyrém! hangzott mindenfelé.

Esti 10 órakor kaptak Kada Elek polgármester úr Bécsből az első biztos hirt, a minek folytán a városházán kitűzték az első gyászlobogót, mely megerősítve a borzadalmas merényletet — végtelen fájdalommal töltötte el városunk lakosságát.

A részvét első megnyilatkozása abban nyilvánult, hogy a lakosság mérhatalmas gyszai jelűlő gyászlobogókat tűzött ki, az üzletek kirakatait gyászfátyolokkal vonták be, melyben a jószágos királynénak arczképét és szobrát helyezték el.

Fájdalom, a megdöbbenés általános volt. Egy lélek se volt, a ki sajtó szívvel ne sajnálta volna a királynét, a ki a magyarokat annyira szerette s a kit mint jószágos védasszonyunkat foglaltunk mindig imáinkba.

Az igaz kegyelet első megnyilvánulása a törvényhatósági bizottsági közgyűlésen nyilvánult, melyre vonatkozólag a hatóság a következő meghívót bocsátotta ki:

Meghívás.

Ő császári és királyi Felsőge, Erzsébet királyné, a magyar nemzet bálványozott nagyasszonya, Genfben, folyó hó 10-én meghalt.

Azon czélből, hogy e város közönsége kifejezhesse legmélyebb hódoló részvétét a mindnyájunkat lesújtó gyászban, folyó hó 14-én délelőtt 11 órakor, a város közgyűlési termébe rendkívüli közgyűlést hívok egybe; s kérem a törvényhatóság t. tagjait, hogy ezen közgyűlésre megjelenni sziveskedjenek.

Keckeméten, 1898. szeptember 11-én.

Beniczky Ferenc,
főispán.

Tárgy:

Ő császári és királyi Felsőge, Erzsébet királyné elhalalozása alkalmából a város közönségének hódoló részvétnyilatkozata.

Kelt Keckeméten, 1898. szeptember 11.

Kada Elek,
polgármester.

A közgyűlésen, melyen a bizottsági tagok fekete ruhában megilletődve vettek részt, Beniczky Ferenc főispán úr a nemzetet ért mérhatalmas veszteséget a következő szavakkal jelentette be:

Mélyen tisztelt törvényhatósági bizottság!

A legmélyebb fájdalom fogja el mindnyájunk szívét, azon megrendítő gvaszeset alkalmából, hogy Ő cs. és kir. Felsőge, Erzsébet királyné meghalt.

Fájdalmunkat fokozza az, hogy nem természetes halál oltotta ki a legnemesebb uralkodóné életét, — hanem egy elvetemült örvjngő tőre.

Összejöttünk ma itt, hogy kegyeletűnknek, hódolatunknak és legmélyebb fájdalomunknak adjunk kifejezést.

Hiszen e súlyos csapás nemcsak dicsőn uralkodó királyunkat, nemcsak az uralkodó házat, hanem az egész magyar nemzetet is érte.

Benne láttuk mi mindig Magyarországot dicső pártfogóját és őrangyalát.

Szálljon fel tehát imánk az Egek urához a legdicsőbb királyné lelki üdvéért, és kérjük az Istent adjon erőt Ő Felsőge nek királyunknak, hogy elviselhesse az iszonyú csapást.

A jelenlevők állva hallgatták végig főispán úr előterjesztését, a mely után Kada Elek polgármester úr a következőképpen emlékezett meg a nemzetünkért váratlan nagy veszteségről.

A csapások özöne, melyet a sors annyiszor zúdított nemzetűnkre: ismét egygyel szaporodott.

Egyedül állunk széles e világban. Sok irigye volt már örömműnknek és nem kevesebben örvendeztek bánatunkon.

Pár évtizeddel ezelőtt is a magyar jászó hasította át a nagy világrút. Tudta az emberiség, hogy a Kárpátok tövében egy szerencsétlen nemzet lelkét marcangolja a legmélyebb fájdalom, de nem volt testvér, nem volt barát, a ki erős karjaival felemelni segítette volna a lerokadt nemzetet, vagy gyöngéd kezével iparkodott volna csitítani a fájdalomtól sajtó szív dobogását.

Szenvedtünk. Némán, tehetetlenül sovárogtunk a jobb lét, az igazság után s akkor, mikor a meggyötört nemzet jaj-szavából kitörő igazság után való epekedést az isten is megsokalta: könyörűlő tekintetét ismét rá vetette a sokat bűnhődött nemzetre s hatalmas kezének intésével egy őrző angyalt küldött hozzánk.

Milyen nemese, milyen fenséges volt ez az angyal!

Királynőnk lett. Visszavárásolta a rég letűnt időt, azt az időt, mikor a király-asszony a magunk nyelvén elhangzott panaszainkat megértve, a magunk édes nyelvén zengette el ajka a vigasztaló szavat. Nagy hivatásának tudatában agyának összes gondolatát, szívének minden dobogását oda vitte a hitvesi szeretet oltárára s mikor férje a király e mellett az oltár mellett imádkozott, akkor gyöngéd keze rá mutatott az oltár fölé helyezett magyar koronára s a király lelkével megértette azt, hogy az a korona nem üres cifraszög, az a korona olyan szentség, amely csak arra hoz áldást, a ki meg is tud előtte hajlani.

Nagy, nemes, fenséges volt ez a mi őrző angyalunk Erzsébet királyné; ma nincs többé, itt hagyott bennünket. Visszahívtá az isten.

Ismét egyedül állunk. Ki oszlatja el bánatunkat? Senki. Ki vigasztalhat bennünket? Senki. Visszafajított lélekzettel, a magunkba szállás érzetével tekint aggódó szemünk a bizonytalan jövőbe s felfohász-kodunk; benned bízva istenünk, arra kérünk, vezesd a mi őrző angyalunk lelkét oda, a hol méltó helye, trónod számolyához, arra kérünk, hogy úgy intézd e sokat zaklatott nemzet sorsát, a hogy az Ó angyallelke kér tégedet.

A mi fájdalomunk kifejezésére nincs szó. Saját vigasztaló szavaink csak annak szólhatnak, a ki ő benne, velünk együtt elvesztette őrző angyalát. A nagy fájdalom mellett szomorú kötelességünké vált, hogy őszinte részvénytárgyakat tolmácsoljunk sorsüldözte szegény öreg királyunknak, a kinek a tenger csapás között a nép igaz szeretete lehet egyedüli gyógyító balszama.

Engedje meg tehát a t. közgyűlés, hogy eme szomorú alkalomból indítványozzam, hogy Erzsébet királyné emléke jegyzőkönyvünkben megörökíttessék.

Ő Felsége temetésén városunk magát képviseltesse s mondassék ki, hogy a helyben tartandó gyász-isteniszteleteken a hatóság testületileg megjelenjen, végre

Ő Felsége Ferenc József királyunkhoz a törvényhatóság nevében hódolatteljes részvét-felirat intézessék.

Polgármesterünk mély szomorúságtól át-hatott szavai a legnagyobb megilletődést kel-tették s ennek hatása alatt állott föl Bogdy Pál apátjelölt úr s a következő előterjesz-tést tette:

Tudva azt, hogy a megrázó és lesújtó fájdalom, melyet legszeretettebb koronás királynénk végzetes halálesete fölött ére-zünk, a haza minden népével közös, sőt az egész kontinens a borzalmas katasztrófa megrendülve, osztozik fájdalmunkban.

Tudva azt is, hogy legszeretettebb királyunk jó lelkét, a kinek életét uralko-dása alatt a kegyetlen csapások egymás-után érték, most a váratlanul jött égbe-kiáltó gyászeset legmélyebben sújtja; ugyan-azért a haza gyászos halállal kimúlt őrangyalának felséges személyéhez nőtt osztatlan szeretetünk szempontjából elfogad-juk az előterjesztett indítványokat, kíván-ván, hogy a feliratban élénken tolmácsol-tassék lelkünk ama hő óhaja: hogy az isteni gondviselés, a szörnyű csapás elvise-lésére lelkében mélyen megszorodott ál-dott jó királyunknak erőt, nemes szívének vigasztalást, elcsüggedt s megtört lelkének enyhülést és megnyugvást adjon.

A közgyűlés az indítványokat néma he-selyséssel fogadván.

A következő határozatot hozta:

Erzsébet királyné emléke jegyzőköny-vileg megörökíttessék.

Ő Felsége temetésén a hatóság magát képviseltesse.

A helybeli összes templomokban tar-tandó gyász-isteniszteleteken a hatóság részt veend.

Ő Felségéhez a királyhoz a Bagi László főjegyző által fogalmazott s a köz-gyűlésben felolvasott hódoló részvét-felirat a belügyminiszter útján felterjesztessék.

Erzsébet királynénak a fővárosban emelendő szobrára a város lakosai között gyűjtő-ív becsatlatik ki s az aláírást a város ezer forinttal kezdi meg.

A gyászlobogók 30 napig künn ha-gyhatnak.

A város főlévi gyászának jelül fekete pecsétet használn.

Majd fájdalomtól rezgő hangon olvasta föl ifj. Bagi László főjegyző a városnak Ő Felségéhez, dicsőöségezen uralkodó királyunk-hoz intézett legalázatosabb következő részvét-feliratát:

Császári és Apostoli Királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk!

Mintha ólomcsőly nehezédnek újjainkra, bémultan, fáradt reszketéssel, a hihetetlen is valónak fogadni kényszerülve, írjuk le azt az egynehány szót, hogy: a magyar nemzetnek védő őrangyala, szeretett jó királynénk nincsen többé s átkos gonosz-tevő-kéz merényletének lón áldozata!

Leírjuk a szót... de nem látjuk ki-omló könnyektől, melyek szemünket elbor-ítják, miként a hirtelen jött vihar sötéte az eget elborítja, — leírjuk a szót... de kezünknek szívünkkel egy a reszketése, mert: hol a köny, a mely ennyi kárt fel tudna olvasztani...

És, lázongva szól szívünk keserősége, hogy Ő is „szebhot volt” — áldott király-nénk, a Ki csak jót tett, senkinek sem vé-tett, Ki a szenvedők könyeit törölgette s koronájának fényét biztató reményként a nemzet szívébe sugározta. — lázongva szól az érzés sziveinkben: pokol ármánya az Eget szikerral mért ostromolja!

E mély nagy bánatomk közepette ré-vedező szemünk Apostoli Királyi Felséged magas személye felé fordul, a jó, nagy, igaz édes atya felé, Kinek nemes szívét mérhetlen bánat marcangolja... Szoruló szívvel vigasz nélkül, csupán mély, benső részvétünkkel közelünk.

Vigasztaló szót vajh, honnét is ven-nénk — s mi még is, a Kivelegy a bánatunk, a Kinek szívében nincsen vigasztalás, Annak megadásteljes dicső alakjában, Apostoli Királyi Felségedben leljük meg viga-szunkat!

Nem ostromoljuk hát lázongó érzéssel az Eget; változhatatlan akarátának böl-cseségét nem támadjuk, mert hiszen Ő az, Ki Apostoli Királyi Felséged nemes valóját mi nekünk rendelte, Azt, a Kire mi, a pártfogóját vesztett magyar nemzet, mint megmaradt reményünkre tekintünk fel!

Ezért, ha van a népek szívében érzés, melynek kifejezése — ha vigaszt nem is, — de legalább enyhítő balszamat nyujt uralkodójk vérző sebére: erre örökké hálás, bensőleg érző, jót nem feledő nemzetünk szívét kész megnyitni; de bizonyosak va-gyanak abban is, hogy a szenvedésben való igaz részvét, a benső hála és törhetlen ragaszkodás kifejezése megleti az utat Fel-séged atyai jó szívéhez!

Ez igaz részvétet, benső hálát és tör-hetlen ragaszkodást érezzük mi a megren-dítő csapás súlya alatt, a bánat eme nap-jaiban, midőn nagy veszteségünkért kárpót-lást keresve, révedező szemünket Apostoli Királyi Felségedhez felemeljük s az írás szavaival azt kiáltjuk: „Te benned bizunk Uram”... mindvégiglen.

S ez érzelmektől vezetve, emeljük szí-vünket az Egek Urához; adjon Apostoli Királyi Felségednek erőt és kitartást a mérhetlen csapás elviselésére; adjá meg azt az erőt, melyre a mélyen lesújtott szenvedő családfőnek s a nagy csapástól roskadozó magyar hazának is oly nagy szüksége van!

Mély alázattal kérjük azért Császári és Apostoli Királyi Felségedet, hogy e mélyen megrendítő gyászos eset folytán igaz részvétünk és törhetlen ragaszkodá-sunk kifejezését legkegyelmesebben fogadni méltóztassék.

Felséges asszonyunk elhalálása tör-vényhatóságunkkal hivatalosan közöltetvén, a hatóság mindent elkövetett a nemzetet ért fájdalmas gyász fölötti kegyeletének minél teljesebb kifejtésére s elhatározta, hogy kép-viseletileg veszt részt a temetésben. Erre vonat-kozólag Perczel belügyminiszter úrtól a város közönségéhez a következő távirati értesítés érkezett:

„Erzsébet királyné 6 felszegetemése Bécsben szombaton délután lesz. A törvény-hatóságok háromtagú küldöttségek által képviselhetik magukat. A küldöttségek a „Neue Markt”-on a katonatisztikar mel-lett állanak.”

Ennek következtében Vámos Béla rendőr-főkapitány vezetésével Zombory László tisztii főügyész és dr. Nagy Mihály ország-gyűlési képviselő urakból álló 3 tagu bizottság küldetett ki a városi törvényhatóságának Bécsben a temetésen leendő képviselőre, a kik a városnak, Budapesten készült remek gyászkoszorúját vitték magukkal.

A nagy babékoszorú, melyet több pálmá-ág főd, remek hármás, a város színeit viselő szalaggal van díszítve, e fölírással:

„A szeretett királynőnek — Kecskeméti városi törvényhatósága.”

Hogy mily szeretettel hódol Kecskeméti város lakossága a legszeretettebb királynő emlékének, kitűnt a királyné lelkiüdvéért f. hó 17-én d. e. 9 órakor a r. kath. nagy templomban tartott gyász-istenisztelet alkalmával, melyen a törvényhatósági tisztikar Kada Elek polgármester vezetése alatt, az egész katonatisztikar, az összes iskolák és testületek s a közönség impozáns számban vett részt.

Hasonló kegyelettel emlékeznek meg a többi felekezetek is:

Az ev. reform. hűvek templomában f. hó 18-án vasárnap délelőtt 9 órakor lesz a gyász-isteni sztelet Felséges királyasszonyunkért.

Ugyanezen időben vagyis f. hó 18-án vasárnap délelőtt 9 órakor fog tartani a gyász-isteni sztelet az ágost. hitv. evangéli-kusok templomában, melyeken a hatóságok és testületek teljes számban vesznek részt.

A temetés napján az összes iskolákban szünet volt, ezen kívül, hogy az ifjúság is kifejezést adjon kegyeletének, az egyes isko-lákban gyászünnepek tartottak:

A jogakadémiai ifjúság és az ev. ref. fő-gimnázium ifjúsága a mai vasárnapi gyász-isteniszteleten vesz részt.

A polgári leányiskola és a községi elemi iskolák ifjúsága f. hó 21-én szerdán d. e. 8 órakor az összes felekezetek templomában tartandó gyász-isteniszteleteken jelenik meg, hogy buzgó imába foglalva Magyarország elhunyt nagyaszonnyát, az ég áldását kérje emlékére.

A kegyesrendű főgimnázium és az állami főreáliskola ifjúsága ugyancsak f. hó 21-én szerdán d. e. 9 órakor a r. kath. nagytemplom-ban áldozik a nagy halott emlékének, mely után mindkét intézet saját iskola-helyiségé-ben emlékünnepelet tart.

A kecskeméti Ipartestület folyó hó 18-án vasárnap d. e. 10 órakor Erzsébet királyné 6 felsége gyászesete alkalmából rendkívüli közgyűlést tart, melyre az Ipartestület tag-jait tisztelettel meghívja az elnökség.

Felölös szerkesztő:	Laptulajdonos:
IFJ. TÓTH ISTVÁN.	A KECSKEMÉTI SZABADELVŐ PÁRT.
Szerkesztőtárs:	Kiadó:
DR. NAGY MIHÁLY.	TÓTH LÁSZLÓ.

NYILT-TÉR.

E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztőség.

Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, csak akkor valódi, ha közvetlen gyaráimból rendeltenek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. *Privát-fogyasztóknak* postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — *mintákat pedig postafordultával* küldenek. **Henneberg G. selyemgyári** (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**
Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó

HIRDETÉSEK.

Kiadó lakás.

VI-ik tized, Csongrádi-nagy-útcza 25. sz. alatt 3 szobás lakás kiadó a hozzátartozó mellékhelyiségekkel együtt.

Értekezni lehet **Sándor Ferencz** tulajdonossal. 258 3—3

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a Szolnoki-kapuban levő gőzmalmunknál

egy gőzfűrészt

állítottunk fel és a holnapi napon forgalomba hozzuk.

A ki a fát saját fogatán szállítja, egy forintért vágatjuk méterelőt, 1/2 ölet 50 krajczárért.

Ha pedig a mi kocsinkon szállítjuk, akkor 1 frt 20 krajczár méterőle.

Gőzmalmunknál a vágott tűzifa házhoz szállítva:
akácfa métermázsája . . . 1 frt 20 kr.
tölgy- és bükkfának mm. . . 1 frt — kr.

Gőzmalmunknál ölfát jutányosan lehet kapni.

Kecskemét, 1898. szeptember 14.

Batu Balázs és Tsai,
gőzmalom-tulajdonosok.

275 2—1

Trágya-eladás.

A város gypmesteri telepén, 12 gödörben elhelyezett **vegyes-trágya** van eladásra készletben.

Ezen trágya eladására **folyó évi szeptember hó 21-ik napján**, vagyis a legközelebbi szerdán, reggel 8 órakor, a helyszínen nyilvános árverés tartatik, melyre venni szándékozókát ezennel meghívjuk.

Kecskemét, 1898. szeptember hó 17.

276 1—1

Gazdasági osztály.

Hirdetés.

A **Helvéciatelepe** ez idei

borszőlő termése,

6—700 métermázsá, **folyó évi szept. 27-én d. u. 3 órakor**, a helyszínen nyilvános önkéntes árverésen eladatik.

Venni szándékozók kötelesek 700 frt bánatpénzt az árverés megkezdése előtt letenni.

A feltételek az árverést megelőzőleg a telep igazgatóságánál megtudhatók.

Wéber Ede.

274 1—1

Hirdetmény.

A Helvétia Közbirtokosság közhírré teszi, hogy **pusztabállozói földjéből 500 holdat 10—15 és 25 holdas parcellákban** önkéntes árverés útján a következő feltételek mellett elad:

1. Árverezni óhajto köteles az árverésre becsajjtandó részlet minden holdja után 25 frtot bánatpénzül a küldöttség kezébe előre letenni.

2. A vételár jóváhagyása után 25%—a 15 nap alatt lefizetendő.

3. A többi pedig 10 év alatt, az árverés napjától számítandó 6%—os kamattal együtt lefizetendő.

4. A fizetések a Kecskeméti Leszámitoló és Pénzváltó-Bank Részvénytársaság-nál teljesítendőek.

5. Az átíratási költséget és illetéket vevő fél tartozik fizetni.

Az árverés **folyó év szeptember 26-án** d. e. 8 órától kezdve a helyszínen pusztá Ballószögben fog megtartatni, hol a kihasítandó parcellák határai vevőknek egyenként megmutattni fognak.

Helvétia szőlőtelep
közbirtokossága nevében
Wéber Ede.

257 5—2

1.—1898. btsz./sz.

Hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. évi szeptember hó 7-én 7341. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy **P. Orgoványi** községre vonatkozólag az 1886: XXIX. 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. czikkék értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamathat tétetvén, a helyszíni eljárás a nevezett községben 1898. évi október hó 1-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítatnak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánának tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszaközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átíratásra az 1886: XXIX t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai, valamint az 1891. évi XVI. t.-cz. 15. §-a a) b) c) és d) pontjai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengetési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség-kedvezménytől elesnek.

Szimics Tivadar, Götinger Rajner,
betéteszerkesztő. 273 1—1 kir. albiró.

Ház-eladás.

V-ik tized Tehén-útcza 257. szám alatti ház szabadkézből eladó.

Van a házban 5 szoba, 1 előszoba, 2 konyha, 2 kamra, 2 istálló, 1 disznó-hizlaló és pince.

Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal. 268 2—2

TARTOS SZAGTALAN A Z/INNAI SZABAD

Valódi Christoph-lakk Valódi Christoph-lakk

A VALÓDI

Christoph-Lakk

A LEGJOBB MAZALÓ ANYAG A PADLÓKRA

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használtatásnak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülteszik. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kik magá vészesen a mázolás. A palló nedves tárgyakkal feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fényezés.
sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olaj festék fényét ad, a pallót a egyáltalán fényt is ad. Esztétikailag alkalmazható régi vagy pallóra Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolásot stb; van azután

tiszta fényezés (színezetlen)
új pallókra és parkettra, mely csupán fényt ad. Különbösen parkettra s olajfestékek már bemáztolt egészen új pallókra való. Csak fényt ad, emellett fényt is ad. Fennmarad.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetig mtr. (két köznépságyú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 9¹/₂ márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide k'írdendők. Mintaszoalások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cédre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve letező gyártmányt sokféle utánozták és hamisították, s sokkal rosszabb, s gyakran a cédre meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-írólyakk készítője és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.

88 **Kapható:** 10—10
Kecskeméten: Gyeness S. és Fia uraknál.
Czeglédn: Halász és Barra
Szentesen: Eisler Lajos úrnál.
Nagy-Körösi: Rothbaum Sándor úrnál.
Kisteleken: Grósz Testvérek uraknál.
Csongrádon: Bogossi József úrnál.

A feltaláló dr. Meidinger tanár úr által kizárólag feljogostott gyár

MEIDINGER-KÁLYHÁK

készítésére

H. HEIM es. és kir. udvari szállító

Budapest, Thonet-udvar.

Bees, I., Kohlmarkt 7. — Prága, Hybnergasse 7.

Szabadalmazva minden államban.

— Első díjjalak kitüntette az összes kiállításokon. —
Legelőnyösebb töltő és szellozó kályha.

Lakások, iskolák, irodák stb. számára, a leggyorsabb és legpontosabb kiállításban. Tetszés szerinti hosszantartó égési tartam korsz. 24 órai égési tartam közénfűtés-sel. Több szobát egy kályhával lehet fűteni.

Waggon-kályhák.
Heim-féle Meidinger-kályhák.

MEIDINGER-OFEN
H. HEIM

Övjük az utánzóktól, miért is becses ügyelmel ajánljuk az itt feltüntetett védjegyű, mely a kályha ajtajának belső oldalán ra van forrasztva.

Heim-féle HESTIA-KÁLYHÁK.
Heim-féle fűstemesztő kandalló.

A kéménykövek teljesen fűstemestek maradnak átartatlan égési tartam. A már megjelölt kandalló-burkolat felhasználható. Egy kandallóval több helyiséget lehet fűteni

Heim-féle fűstemesztő Caloriferek.
Mindenszerű központi fűtések.
Száritó készülékek ipari és gazdasági célokra.
Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentesen.
Kályhák csak akkor valódiak, ha azok budapesti vagy bécsi raktárainkból szereztek be. 237 14—6

Kiadó lakás.

Alulírottak a 4-ik tízed Gyík-útcza 36. szám alatt, alapjából újonépült, magas, földszintes, minden kényelemmel berendezett háza, mely magában foglal 3 nagy útczai, 1 udvari, 2 elő-, 1 cseléd-, 1 fürdőszobát, 1 fülkét, konyhát, éléskamrát, fűskamrát, pince és padlással, szép tágas folyosóval, (esetleg egy nagyobb és egy kisebb lakásra osztható,) az udvarban ivóvizű kúttal, folyó évi novembertől kiadó.

Bővebb értesítéssel dr. Kovács Pál, Pataky Imre igazgató-tanár úrak, esetleg a tulajdonos Budapest, József-körút 43. sz. I. emelet 9. a. szolgálnak.

Mády János.

181 7-9

Kérje

The Continental
a Bodega Company.

olághírű spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az előkelőbb szállodák kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: **Budapest**
esetleg: IV Kössuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry-Casínóval szemben

Bútorraktár.

A n. é. közönség szives figyelmébe ajánlom a Vásári-nagy-útcza 221. sz. alatti

bútorraktáramat,

ahol is a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig mindennemű bútorok előnyösen beszerezhetők.

Raktáron tartok mindenféle fa- és kárpitozott-bútor; u. m.: szalon-, ebédlő- és hálószoba-berendezéseket, úgyszintén dús a választék karton, rücss és kasmir-selyem paplanokban.

Elvállalok mindennemű kárpitos munkát és paplanok átdolgozását a legújabb divatú kivitelben, úgy helyben, mint vidékre. Szállitok gyorsan és a megbízásokat pontosan teljesítem.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok

Keckemét, 1898. szept. hó.

tisztelettel

Szand János,
kárpitos és paplanos

262 3-3

A dr. EGGER-féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) térfiak és nőknél, új és idült folyások, valamint csóbantalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica (zircpines) növény rendkívüli hatása a nyakhátyára orvosiilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyogyerejét. 2-3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja, illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üveg 1 frt 75 kr., 3 üveg 2 frt 45 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz, Budapest, VI., Váci-körút 17. sz.

Kapható Kecskeméten: MOLNÁR PÁL, B. FARKAS IGNÁCZ és BÓDOGH FERENCZ gyógyszerész uraknál. II. 380-17-13

Vászon-kereskedés.

Ú J Ü Z L E T!

Van szerencsém a n. é. közönség tudtára juttatni, miszerint a helybeli piacon

vászon-kereskedést

rendeztem be. — ahol egyedül leghírűvebb gyárosoktól tartok raktárt, melyek világhírrel bírnak a rendkívüli jó gyártmányaikról.

Nagy raktárt tartok:

Rumburgi vásznak-, czérna és len vásznak-, czérna Grádlíkból, Schorll-féle Schiffonok, pamut vásznak és csíkos damaszt Grádlíkból. Mindennemű czérna damaszt terítékek-, abroszok és asztalkendőkből, mindennemű czérna damaszt kávékészletek-, pamut kávé abroszok-, czérna damaszt és len törülközőkből.

Czérna és len kanavászok-, Anginokból, derékalj-szövetekből, — Fränsenekből, Schmir, piquet Damen-barchettek- és egyéb mindennemű Barchettek.

Nagy raktárt tartok mindennemű ágyterítők-, garnitúrák- és mindennemű paplanokból. — Raktárt és főleg modelleket tartok női konfekciókban, u. m.: ingek-, corsetták- és alsósoknyakban.

Elfogadok menyasszonyi kelengyék kiállítását minden kivételben.

A kiszolgálás **szabott árak** mellett fog megtörténni s minden cikknek kiírva látható a **szabott ár**.

A n. é. közönség pártfogásáért esdve, vagyok

241 10-5

mely tisztelettel: **KÖVES IGNÁCZ.**

A „PIROS RÓZSÁ”-HOZ.

A Kéttemplom-közben.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy a helybeli pénzintézetek és iparvállalatok

részvényei

nálam mindenkor kaphatók és általában a legjobb árban vásárolhatnak és pedig az **eddigigyakorlattól eltérve, a közvetítési jutalék nélkül.**

Bleyer Adolf,

385-26-19

Nagykőrösi-útcza 22.

A kőbányai

Krály-Serfőző-Részvénytársaság
főraktára

ahol mindenkor kellelőleg hűtött, legjobb minőségű hordós és palackos sör kapható.

Millenniumi kiállítás 1896: Nagy millenniumi érem.

STAHEL és LENNER, Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó-gyar.

Gyár: Katona József-útcza 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

Trieurók a konkoly és búkkönynek a búza, árpa vagy rozs közöli kiválasztására.

Trieurók a zabnak vagy árpának a búza közöli és a gömbölyű magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó trieurók az árpa kiválasztására és a lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurók.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek

minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurók csekély költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurókra átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatai.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági célokra.

19 10-10

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.